



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Прев 233/2025**  
**17.04.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Електродистрибуција Србије“ доо Београд, Огранак електродистрибуција Лесковац, кога заступа пуномоћник Немања Фолић, адвокат из ..., против туженог „Limomont Steel“, доо Лесковац, кога заступа пуномоћник Душан Митић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2816/24 од 16.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2816/24 од 16.01.2025. године, као недозвољена.

## **Образложење**

Пресудом Привредног суда у Лесковцу П 7/2024 од 26.02.2024. године утврђено је да постоји потраживање тужиоца према туженом у износу од 4.983.499,14 динара. У ставу другом утврђено је да постоји потраживање туженог према тужиоцу у укупном износу од 214.897,36 динара. У ставу трећем извршено је пребијање потраживања тужиоца према туженом са потраживањем туженог према тужиоцу до износа од 214.897,36 динара. У ставу четвртном, тужени је обавезан да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 4.768.601,78 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2017. године до коначне исплате. У ставу петом, одбијен је део тужбеног захтева од износа досуђеног ставом четвртим изреке до затраженог износа на име законске затезне камате на износ од 4.768.601,78 динара почев од 10.02.2016. године до 01.08.2017. године. У ставу шестом, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 721.514,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2816/24 од 16.01.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Лесковцу у ставу првом, трећем, четвртном и шестом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом. Тужени је у ревизији предложио да Врховни суд преиначи

првостепену и другостепену пресуду тако што ће утврдити да је потраживање тужиоца према туженом основано у износу од 1.373.338,92 динара, па обавезати туженог да тужиоцу на име дуга исплати износ од 1.321.079,68 динара, са законском затезном каматом од 01.08.2017. године до исплате, а вишак тужбеног захтева од досуђеног па до траженог износа од 4.983.499,14 динара са законском затезном каматом од 10.02.2016. године до коначне исплате, одбити као неоснован.

Ценећи дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Према одредби члана 485. ЗПП, ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.02.2018. године, а преиначена 21.07.2022. године.

Имајући у виду да тужени ревизијом побија пресуду преко досуђеног износа од 1.321.079,68 динара па до траженог износа од 4.768.601,78 динара, односно за износ од 3.447.522,10 динара, те имајући у виду да је тај износ динарска противвредност износа од 29.359,70 евра, обрачунатог по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, следи да је ревизија туженог недозвољена у смислу одредбе члана 485. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија  
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић